

betydelig Udgift eller nogen egentlig Dpofrelse, thi der er ikke Tale om nogen egentlig Ombannelse af Charlottenslund, men kun om at vedligeholde den, og det er kun derpaa, at Forslaget gaaer ud.

W. Hansen (Biborg Amts 4de Valgkr.)

Det er for mig et stort Argument til at stemme mod denne Lov, naar en æret Kjøbenhavnst Rigsdagmand raader fra at stemme for den, thi, naar Kjøbenhavnerne ikke selv ønske, at den forskjønnnes, saa skal man ikke gaae ind paa at anvende disse Beføstninger. Vi see ogsaa, at man i Provindskjøbstæderne anlagger smukke Lyshaver, men det er vist ikke paa Statens Beføstning, og derfor synes jeg ogsaa, at vi kunne lade Skoven være, som den er; den kan vist være meget god at spadser i.

Indenrigsministeren: Jeg tvivler dog paa, at det, en enkelt Kjøbenhavnner her har udtalt, er Kjøbenhavnernes almindelige Dnsse.

Da Ingen Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning over Lovudkastets Overgang til 2den Behandling, hvilken forkaftedes med 34 Stemmer mod 22.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser, angaaende Handelen med Kornvarer og Brød. (Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 455; jfr. Tidendens Nr. 62. Sp. 950.)

Mosevorn: Jeg skal foreløbig tillade mig at gøre opmærksom paa to Trykfeil, der have indsnæget sig i Udkastet, saaledes som det er aftrykt i Anhanget Sp. 455—56, idet der i § 4 er kommet et „n“ for meget, da der er kommet til at staae Kjøbstadbagerne istedetfor Kjøbstadbagere, og derimod er der i § 1 faldet et „n“ ud, idet der istedetfor Indskrænkninger er kommet til at staae Indskrænkninger. Forøvrigt er det hele Lovforslagets Formaal at lette Omsætningen med et af de vigtigste Levnetsmidler, nemlig Kornvarer og Brød, thi jo friere denne Omsætning bliver, jo Flere der kunne deeltage deri, desto mindre

ville selvfølgelig de Omkostninger blive, der fordyre Varernes Pris, og desto større Beskyttelse vil der opnaaes imod Mangel, idet Forraadene ville fordele sig paa flere Hænder. Hvad angaaer Landet (Udkastets § 2), skjøner jeg ikke, at der er noget til Hinder for en fuldkommen Frihed i saa Henseende; dog har det ikke været Hensigten at gribe ind i de Bestemmelser der nu gjælde om Dpfsjøb af Landmandens Producter, fordi denne Afdeling af Lovgivningen i Almindelighed behandles for sig, og da omfatter samtlige Landmandens Producter eller i alt Fald flere, end her er Spørgsmaal om; den er derhos forbunden med flere Bæmskeligheder, og det kunde derfor vidtløstiggjøre denne Sags Behandling at medtage dette Punkt. § 2 er derfor indskrænket til dem, der ere bosiddende paa Landet, ligesom Lovens 3—13—27 allerede taler om de bosiddende Landbrugere, hvem der gives Lov til at kjøbe, hvad de til Husets Ophold behøve, hvor de bedst kunne. Jeg troer heller ikke, at en saadan almindelig Frihed kunde være til Skade for Noget; det skulde da i alt Fald være for disse bevilgede Landhøfere, som i de senere Aar ere komne, men det var vistnok ønskeligst, at det hele Bevillingssystem saa meget som muligt kunde bortfalde, og at det navnlig ikke behøvedes til at sælge Fødemidler paa Landet, i alt Fald ikke de Fødemidler, hvorom der her er Tale, og jeg troer derfor, at disse Mænds Interesse ikke kan anføres mod Lovforslaget, hvorimod selve Møllere og Bægere ville have Fordele af, at den almindelige Udsalgsfrihed hjemles, da det derved bliver dem muligt, forsaavidt der nu maatte være Noget til Hinder derfor, at have flere Udsalgssteder rundt omkring paa Landet, hvor de helst ville. Med Hensyn til Forhandlingen i Kjøbstæderne, da er det nødvendigt at skjelne imellem Handelen med uformalede Kornvarer, Handelen med Meel og Handelen med Brød. Hvad angaaer Handelen med uformalede Kornvarer, da kunde det synes, som om der ved Fred. af 24de November 1790 allerede var givet en uindskrænket Handelsfrihed med denne Vare for Kjøbenhavns Bedkommende, baade med Hensyn til formalede og uformalede